

Vânătoare de șoim

Ștefan Augustin Doinaș

în zori de zi când cea din urmă stea
este sătula de isprăvi nebune
un prinț al vânătorii povestea
și-un gramatic nota ce i se spune

"mai mare-n evul ce mi s-a predat
o altă întâmplare nu există"
- marite domn! am un condei ciudat:
în loc de "mare"-a scris cu lacrimi "trista"
"afară astrul zilei neclintit
sună din bronzuri vechi ca o fanfară"
- măria ta! condeiul meu smintit
notează "înălăuntru" nu "afară"
"la fel de-aprinsă-n învelișul ei
simțeam bătaia sângelui în vine:
o flacăra sporindu-se-n ulei"
- stăpâne! s-a notat aceasta bine
"de patru zile șoimul aștepta
flămând cu ochiul galben cum e luna"
- să fim mai drepți cu el măria ta!
"de patru zile" nu: "dintotdeauna"
"în colivia-i strâmtă fără somn
lipsit de zari murea de trandavie"
- sunt zari care se nasc mărite domn!
și scăpară cumplit în colivie
"aidoma cu el tânjeam spre cer
să-ndestulez vederile-mi auguste"
- stăpâne! poftele măririi cer
cât nu e-n stare limba ei să guste
"atunci l-am scos din lat" - ba nu l-ai scos!
"știam simțând cum mușca din mânășă
ce patimi poartă-n pliscul fioros"
- așa-i! dar nu știai ce poartă-n gușă
"cuprinsu-ntreg părea ca scos din minți
deși nu-l tulburau măcar zefirii"
- stăpâne! nu se cade să te minți:
launtrul iscă tulburarea firii
"haitașii-aveau pe chip surâs felin
de câini zeloși care-și confirmă fatta"
- mărite domn! golani simt din plin
când ura de al curte-asmută haita
"eram atât de mare" - un pigmeu!
"ca un topaz întinderea mărunță

lucea stropită-n inelarul meu"
- dar doamne! nu era inel de nuntă.
"visam o pradă mare mai presus
de orice zvăcnet de aripi mortale"
- visai să pui în locul stelei sus
obscura stemă a domniei tale!
"parcă vânam prin mine urmărind
pe dincolo de orice cuviința
o pasăre ce zboară, de pe-un grind
ce mă răsfrange-n ape o ființă
ce mă-ntrecea și mă urma în timp
și valurea cu-o ritmică aripă
oglinda unui aprig anotimp
în care toate concentrate-n clipă
mă proslaveau liturgic împrejur:
câmpii și oști donjoane și ducate
veneau urlând în calea mea o! jur
vânam prin clare zile spintecate
de răsufierea mea simțeam că sunt
ca șoimul ce-și găsește-adevăratul
destin fantoma unui prinț mărunț
în care se trezește împăratul
eram prea exaltat ca să observ
că șoimul meu pierise supt de zare
dar simt acum că agerul meu serv
el - vânătoru-a ce mi se năzare
pe bolți cu vulturi și ereți complici
îmi răspândește numele-n tărie"
- te-nșeli stăpâne! șoimul e aici
pe mâna mea și aripa lui scrie